

[Statsministeren.]

tinget, glem endelig ikke det! Det nuværende Landsting er fremdeles en Frugt af de gamle Privilegier, Forfatningen har indeholdt, det er Rester derfra, som spiller sin Rolle ved Tilstedeværelsen af de 4 Stemmers Venstre og konservativt Flertal.

Derfor forekommer det mig ejendommeligt, at jeg nu i mine gamle Aar skal faa den Børnelærdom, som Venstre gav mig, omstødt saa fuldstændig. Nu skal en parlamentarisk Regering paa Forhaand imødekomme og tage Hensyn til 4 tilfældige Stemmers Flertal i det Ting, der er inficeret af gamle Privilegier. Der foreligger nu en klar Vælgertilkendegivelse af April 1929, og jeg synes, det er den, der skal tages Hensyn til. Det er den, Venstre skulde tage Hensyn til, og den, det lille Landstingsflertal burde tage Hensyn til.

Men jeg erkender, at Landstinget sidder lovligt, og det bevarer den Skikkelse, det har, indtil det atter paa lovlig Maade ændres. Jeg har ingenlunde i Sinde at følge Venstres Praksis med Hensyn til overlegen Foragt for Mindretallet, ingenlunde! I mine senere Aar er jeg ophørt at tage Lære af Venstre; det var i min tidligere Ungdom, jeg lod mig belære af dem — da var Venstre som bekendt ogsaa noget andet end nu. Jeg har adskillige Gange siden Valget i April i Fjor tilkendegivet, at Ministeriet — som det jo ogsaa har vist i Praksis — er villigt til, selvfølgelig, som det er vor Pligt, at forhandle med det lovlige Landsting i den Skikkelse, som det har ogsaa nu, indtil et Valg ændrer dens Udseende. I forrige Samling var der flere vigtige Sager, der gennemførtes ved særlige Forhandlinger i Landstinget, og det ved Landstinget særdeles godt ogsaa vil blive Tilfældet nu og i Fremtiden, saa længe den nuværende Tilstand bestaar. I den Henseende, som sagt, danner vi en særdeles behagelig Modsætning til de af Venstre ledede Regeringer, baade under det ærede Medlem Hr. N. Neergaard og under det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal. De fandt virkelig aldrig paa at stille sig forhandlingsvillige overfor det Mindretal, der stod overfor dem. Naar de vilde nedskære, nedskar de, naar de vilde lave Tugthuslov, lavede de Tugthuslov, naar de vilde forære Milliongaver, gjorde de det uden at tage Hensyn til Mindretallet, det være stort eller lille. De benyttede deres Flertal, og det vil vi ogsaa gøre, med den Modernisering, som den unge plejer at udvise i Forhold til de, der er stivnet i gamle Former. Jeg forstaar jo, at Venstre vanskelig kan ændre, hvad de nu har vænnet sig til i en Menneske-

alder i Retning af Overlegenhed og Brutaltet overfor Mindretallet. Nu er Venstre og Konservative imidlertid Mindretal, og de har ingen reel Ret til at kræve særlig Indflydelse og navnlig ingen som helst Ret til at komme og foreholde os, at vi fremsætter Forslag, som vi ved de er imod; om de saa er imod dem og vil vedblive at være imod dem til Dommedag, tillader vi os at fremfremsette de Forslag, som vi anser det for rigtigt at fremsætte. De har, det erkender jeg, disse smaa Privilegiets Ret til 4 Stemmers Flertal i Landstinget, men det er virkelig ikke et demokratisk Parti værdigt at bygge sin Tilværelse paa saa spinkel Grund. Men, som sagt, det ærede Medlem kan være ganske rolig, den nuværende Regering har sikkert saa megen Respekt for parlamentariske Principper, som er nødvendigt, og i Henseende til rigtig Bedømmelse har jeg saa gode Læremestre som de Venstremænd, der i 80erne og 90erne førte det demokratiske Ord her i Landet.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har gjort nogle Bemærkninger om Forholdet paa Grønland, og jeg skal gerne sige, at der er selvfølgelig med Hensyn til Grønland sket en betydelig Forandring og en særdeles glædelig Udvikling i de senere Aar, som sikkert rejser Problemer, baade saadanne, som han nævnte, og andre. Der er en Række Spørgsmaal, som paatrænger sig, ogsaa saadanne, som har været Genstand for Forhandlinger ved den Række af Møder, jeg har holdt i Sommer med Kommunalraadene i de grønlandske Kolonier, og disse Forhandlinger om den Art Spørgsmaal vil naturligvis blive optaget, antagelig først i det grønlandske Udvalg, der bestaar i Rigsdagen, og dernæst, om fornødent, paa anden Maade.

Under dette er ogsaa Forholdene i Østgrønland Genstand for Opmærksomhed. Det vil ikke være ubekendt, at der i de senere Aar er udført et ganske betydeligt Arbejde i Østgrønland, særlig af videnskabelig Art, og at der har været flere vigtige danske Ekspeditioner til Østgrønland, som paa forskellig Vis har deltaget i de Undersøgelser, som maa anses for nødvendige, og jeg er ikke i Tvivl om, at der ogsaa her vil være Grund til Fortsættelse baade af videnskabeligt og praktisk Arbejde eller maaske af disse to Ting i Forening. I den Henseende nærer jeg ingen Tvivl om, at jeg nok skal kunne faa den fornødne Tilslutning og Medvirkning fra Rigsdagen til de Foranstaltninger, der maatte anses for rimelige ikke just under Hensyn til den økonomiske Interesse, men til den Æresforpligtelse, som